

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe un 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrația și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

De-ale cântăreților bisericesti

— Chemare către toți cantorii români uniți din Transilvania —

Nu se știe încă pretutindeni, că noi cantorii încă avem o însoțire a noastră, numită „Asociațiunea generală a cantorilor gr.-cat. din Transilvania“. In această societate n'au intrat însă toți cantorii. Las, că cei mai mulți nu știu nici astăzi de această societate. Vina o poartă unii d-ni Protopopi, cari nu s'au gândit mai de aproape la soarta cantorilor din districtele respective, pentru că toate protopopiatele au primit înștiințări, precum și statutele acestei societăți. Precum și-au făcut datorința o mulțime de d-ni Protopopi, și-ar fi putut-o face cu toții, ca până în prezent să fi putut fi toți cantorii grupați în această societate.

Toți acei cantori cari până în prezent nu sunt grupați în această societate, să meargă la P. On. d-ni Protopopi și să-i roage, să le dea statutele și numai decât să se pună în legătură cu această societate, ca, fiind toți înscrși, să putem mai bine să ne cerem și să ne apărăm drepturile noastre, și să nu mai stea nimenea dintre noi cu mâinile în sân, că Dumnezeu îi dă la om, dar în straiță nu-i bagă.

De aceea, până când nu-i târziu, și până când avem în fruntea țării un guvern, condus de singurul om drept și dela care putem spera că ne va face dreptate, să ne punem pe lucru.

Domnul Iuliu Maniu a spus, că nu voește binele și fericirea sa, ci dorește binele și fericirea deaproapelui și a tuturor locuitorilor din țară. De aceea sperăm, că Dl. Maniu nu ne va deosebi de colegii noștri din vechiul Regat, ci din contră ne va îndreptăți pe toți. Noi știm că copilul nu plânge, numai când îi este foame, și dacă nu plânge, nu-l crezi că-i e foame; deci și noi ca să putem cere ceea ce ni-se cuvine, trebuie să fim una cu toții. Și una numai atunci putem fi, dacă ne unim în această societate, care are de gând să ducă în îndeplinire o mulțime de lucruri frumoase precum și să scoată o revistă numită „Cantorul Român“, care va apărea cât de curând de 2 ori pe lună.

Iar la părerea colegului meu dintr'un Nr. trecut al „Unirii Poporului“ — mă opresc și eu și zic, că la primele adunări, cari conform statutelor vor fi în Dumineca mai apropiată de 21 Ianuarie, să se trimită delegați aleși la d-nii Deputați și Senatori ca să-i roage, să gătească terenul la Ministerul Cultelor, pentru a putea fi și noi încadrați la salariul dela stat.

Celor cari nu sunt înscrși, și vreau ca

imediat să intre în societatea noastră cantorească, îi servesc cu adresa „Asociațiunea generală a cantorilor gr.-cat. din Transilvania“, Of. parohial Seini, jud. Sătmar. Tot în prima adunare să facă fiecare district o petiție către Preasf. Arhieriei, cari sunt senatori de drept, ca să se îngrijească P. Sfințiiile Lor și de soarta noastră.

Dacă așa vom face cu toții, putem să nădăjduim că ni-se va face dreptate. Nouă cantorilor din districtul „Bîia“, cari suntem intrați în această societate, ne-a sosit dela centrală sigil, registre de chitanțe, de Procese-Verbale, de poștă, de intrate și de ieșite, plicuri oficioase, coale de scris și altele, în valoare de 2375 Lei, cari bani i-am încasat, ținând o adunare la Șona unde, făcându-se împărțirea pe cantori, am solvit unul fiecare câte 250 Lei și pentru revista „Cantorul Român“ prețul jumătate.

De aceea intrați cu toții în societate și să auzim și alte păreri.

Cantorul Târnăvean.

Grija de copii

Scrisoarea unui păstor sufletesc cu durere de neam despre greșelile unor păriați uitați de sine.

Domnule Melin,

Am citit scrisoarea D-Voastră din Nr. 42 al foii despre soarta femeilor dela sate, iar în Nrul 43 „Săteanul“ în legătură cu aceeaș scrisoare zice: »Nu-i grijă la copii cum ar trebui să fie. Căci oricât s'ar trudi biata mamă să-și grijească pro-rodița nu poate, că nu are vreme și nu are nici modru, că e săracă«!

Să stăm puțin și să facem o socoată, că de unde vine sărăcia de nu-și poate mama din popor crește prodița cum se cade?!

E dureros, că mulți păriați mai mult își bat capul cu alte treburi, decât cu hrănirea și îmbrăcarea fiilor lor. Cu deosebire prin sate vedem pe copiii Românilor, umblând desculți, zdrănturoși, palizi și hrăniți rău. Și oare de unde provin toate aceste? Nu totdeauna provin din sărăcie ci adeseori numai din nepăsare, din neinteresare din partea capului de familie, care este tatăl. El mai bueros dă

la crăjmă 40—50 lei pe o fele de țuică, ba face și chefuri, spesând sute de lei, decât să cumpere hrană și îmbrăcăminte pentru copiii săi.

De unde urmează că copiii crăjmarilor sunt îmbrăcați domnește și hrăniți bine, iar ai bietului econom hrăniți rău, căci nu-i ajunge să aibă și pentru țuică și pentru hrana copiilor. Deci acești copii sunt ca vai de ei, umblă desculți și pe timpurile celea mai reci, dezbrăcați și rău hrăniți. Urmarea e, că mor cu zile, chiar din vina tatălui lor, care nu-i grijește cum trebuie, nu din pricina sărăciei, ci a beției.

Ar fi vremea să se trezească odată de cap toți păriații cari își duc agoniseala și truda la crăsmari (dintre cari 80 la sută sunt Jidani), în loc să-și hrănească și să-și îmbrace copiii cum trebuie. Când nu se vor mai lua bunătățile din gura copiilor, ca să fie duse Jidanilor pe otrăvuri, numai atunci va avea neamul nostru pretutindeni copiii sănătoși, veseli și de viitor, spre întărirea neamului și a scumpei noastre patrii.

Chichișa.

Ștefan Varga.

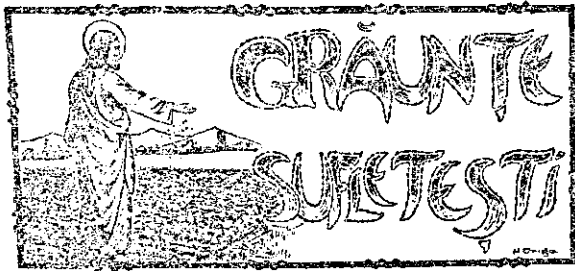
Ospăț scump. Săptămânile trecute s'a însurat nepotul regelui svedez, contele Folke Bernadotte, cu fata regelui asbestului Maarille din Pleasantville (Statele Unite Nordamericane). Acest ospăț a costat 750,000 dolari, adică 126 milioane Lei.

Hoțe în Dumbrăveni. In săptămânile trecute un hoț a pătruns în locuința domnului Gheorghe Florea din Dumbrăveni, j. Târnava-mică. Pe la ora 2 noaptea când toți ai casei dormiau, trezându-se dl Gh. Florea și văzând lumină într'o odaie de alături, ceea ce era neobiceinuit la o vreme atât de înaintată, a deschis ușa, să vadă ce poate fi?

În clipa aceea hoțul se aruncă cu toată puterea pe ușă, prinzând capul Dlui Florea. În momentul următor hoțul a și fost pe fereastră și văzându-se urmărit, a isbit cu cuțitul, ținând inima, dar din norocire lovind numai în umărul stâng a Dlui Florea. Apoi hoțul a dispărut, ducând cu el mai multe lucruri de preț.

Imediat a fost chemat medicul, iar poliția sosită în grabă la fața locului nu a putut da nici până acum de urma hoțului.

Principesă jefuită în biserică. Fata regelui Alfons al Spaniei, principesa Beatrice, infanta, cum îi zic Spaniolii, s'a dus Dumineca trecută la o biserică din Madrid. Rugându-se lui Dumnezeu, cineva i-a furat geanta (trăistuța) de mână, în care se aflau mai multe scumpeturi și bani.

Evanghelia sărbătorii

30 Ianuarie

Amintirea sfântului sfințitului Martir Ipolit, Papa dela Roma, și a sfinților părinților noștri și mari învățători ai lumii Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gurădeaur

Evanghelia Duminecii celor 350 sfinți părinți ai sinodului ecumenic al șaptelea.
Matein 5, 14-19.

14. Zis-a Domnul învățăceilor săi: „Voi sunteți lumina lumii. Nu poate cetatea să se ascundă, stând deasupra muntelui.

15. Nici nu aprind lumina și o pun sub acoperământ, ci în sfeșnic și luminează tuturor celor din casă.

16. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca, văzând faptele voastre cele bune, să preamărească pe Tatăl vostru cel din ceruri.

17. Să nu gândiți că am venit să stric legea sau prorocii: n'am venit să o stric, ci să o plinesc.

18. Căci adevăr zic vouă, până ce va trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă nu va trece din lege, până ce toate se vor face.

19. Deci celce va strica una dintru aceste porunci mai mici și va învăța așa pe oameni, mai mic se va chema întru împărăția cerurilor; iară celce va face și va învăța, acesta mare se va chema întru împărăția cerurilor.

* * *

14. Domnul nostru Isus Hristos spune la Ioan 8, 12: „eu sunt lumina lumii“, iar la Ioan 1, 9, se spune despre El: „era lumina cea adevărată, carea luminează pe tot omul ce vine în lume“. Dar și despre apostoli se spune la Faptele Apostolilor 13, 47: „căci așa ne-a poruncit nouă Domnul: pusute-am spre lumină neamurilor, ca să fie mântuire până la marginile pământului“. Iar despre credincioși, la Efeseni 5, 8: „voi erați oarecând întunerec, însă acum luminează întru Domnul“. Așadară atât apostolii cât și credincioșii toți au să fie „lumina lumii“, aducând lumina învățaturii și adevărata fericire lumii celei cuprinse de negura necunoștinței lucrurilor dumnezeiești și îngropate în întunerecul păcatelor.

Precum nu se poate ascunde cetatea, stând deasupra muntelui, tot așa nu pot să rămână ascunși mai mari bisericești, ci vor fi înaintea ochilor tuturor ca niște pilde, la cari să se îndrepte privirile tuturor.

15. Precum nu se aprinde lumina, ca să se pună sub acoperământ, ci ca să se pună în sfeșnic și să lumineze tuturor celor din casă — tot asemenea trebuie să lumineze cu lumina învățaturii și cu pilda vieții și aceia, în inimile cărora Domnul nostru Isus Hristos a aprins lumina adevărului și a așezat darul faptelor bune.

16. Scopul cel mai înalt al tuturor celor

zidite este mărirea lui Dumnezeu. Acestui scop are să-i slujească și lumina cunoștinței pe care a aprins-o Domnul nostru Isus Hristos întru inimile apostolilor și în inimile urmașilor acestora. Dar lumina aceasta numai atunci va lumina cu adevărat, dacă ei vor împlini condițiile înșirate în cele opt fericiri.

17. Din învățatura lui Isus a putut să se nască între Evrei părerea, că dânsul vrea să schimbe și să înlocuiască legea lui Moise, precum și tălcuirea ei făcută de proroci. Dar el a venit de fapt, ca să dea legii și profesilor desăvârșire. Și de fapt el a învățat mai desăvârșit, care este voința lui Dumnezeu, urmărind păcatele până la rădăcinile lor și mijlocind darul lui Dumnezeu ca ajutor spre plinirea poruncilor. El a rânduit un cult dumnezeesc mai desăvârșit și jertfa cea mai prețioasă și mijloace de mântuire cari împărtășesc darul dumnezeesc.

18. „Iota“ sau „iod“ în scrisoarea chaldească, folosită de Evrei în zilele lui Hristos, este litera cea mai mărunță, iară „cirtă“ înseamnă o părticică de literă. Domnul nostru Isus Hristos zice deci: chiar și cea mai mică poruncă ori rânduiată ori făgăduință a legii lui Moise își va păstra puterea și însemnătatea până la sfârșitul veacului. Legea lui Moise poate să se desăvârșască, dară de stricat nu se va strica nici odată.

19. Celce va învăța că vreo poruncă a Legii Vechi acuma nu mai are nici o însemnătate și nu mai e de nici un folos, nu numai că nu va dobândi vrednicia și răsplata învățătorilor, în împărăția lui Mesia, ci se va socoti între cei mai de rând, și i-se vor potrivi cele spuse la I. Corinteni 11-15: „căci altă temelie nimeni nu poate pune, afară de ceea ce este pusă, care este Isus Hristos. Iară de zidește cineva pe temelie aceasta aur, argint, pietrii scumpe, lemne, fân, trestie, al fieștecărui lucru arătat va fi, căci ziua îl va arăta, pentru că în foc se va descoperi, și a fieștecărui faptă în ce chip este, focul o va lămurii. Și dacă fapta celui ce a zidit va rămânea, plata-și va lua. Și a cui faptă va arde, se va păgubi: iară el însuși se va mântui, însă așa ca prin foc“.

Celce va părăsi el însuși și va învăța pe alții, să îplinească poruncile cari se cuprind în Legea Veche, acela va cuprinde loc de cinste în împărăția lui Mesia.

* * *

Patru sfinți arhieriei se sărbătoresc astăzi în biserica noastră, cari toți au fost sarea pământului și lumina lumii. Dintre aceștia cei trei din urmă sunt cei mai cunoscuți, și anume Vasile cel Mare, episcopul Cezareei din Capadochia, Grigorie Teologul, sau cuvântătorul de Dumnezeu, arhiepiscopul Constantinopolului și Ioan Gurădeaur, arhiepiscopul Constantinopolului. Toți trei au împlinit cu prisosință toate cele spuse în evanghelia de astăzi.

Pomenirea acestor trei sfinți s'a făcut încă din vechime în toate bisericile creștinești atât într'ale apusului cât și într'ale răsăritului. La anul 1075 însă s'a iscat o mare ceartă între creștinii din Constantinopol, cari s'au împărțit în trei partide: unii, cari spuneau că sf. Vasile cel Mare este cel mai mare sfânt, se numeau vasilieni; alții, cari erau de părerea că sf. Grigorie este mai mare, se numiau grigorienii; iar ceilalți, cari îl ridicau în slavă pe sf. Ioan Gurădeaur, se numiau ioaniți.

Partidele acestea au ajuns nu numai la certe ci chiar și la bătăi, așa că nu numai episcopii dar nici chiar împăratul nu le-a mai putut împăca. Atunci a venit la Constantinopol un episcop foarte cucernic, Ioan al Euchaitelor, care i-a adunat pe creștini în marea catedrală a sfintei Sofii dela Constantinopol, astăzi moschee mohamedană, și le-a arătat, într'o predică

frumoasă, că toți acei trei sfinți sunt pe o formă de mari. Creștinii, ascultând poveștile episcopului, au hotărît să sărbătorească pe toți trei acești sfinți în aceeași zi, și anume în ziua de 30 Ianuarie.

Toți trei acești mari sfinți mai întâiu au făcut, adecă au trăit creștinește, împlinind nu numai poruncile ci deprinzând și virtuțile într'un mod cât se poate de desăvârșit; apoi au învățat și pe alții, de aceea se și numesc mari învățători ai lumii, prin urmare ei mari sunt chemați și întru împărăția cerurilor. De aceea să ne rugăm și noi cu troparul de astăzi: „ca ceice ați fost de aceleași datini cu apostolii, și învățători ai lumii, rugați-vă Stăpânului tuturor, să dăruiască lumii pace și sufletelor noastre mare milă“.

Iuliu Maior.

Scaunele particulare de prin biserici

7 Ianuarie, 1929.

Un trist lucru s'a întâmplat la noi, în Teleac, jud. Mureș, în zilele de 4 și 5 Ianuarie 1929, din cauza urâtului păcat al îngâmării și ambiției. În anul 1928 câteva femei din comuna noastră și-au făcut scaune particulare în biserică. Pentru aceste scaune s'au iscat apoi o mulțime de neînțelegeri între femeile, cari aveau scaune și cari n'aveau, încât bărbații femeilor cari n'aveau scaune, aproape în fiecare zi trebuiau să fie la ușa preotului pentru ca scaunele particulare să fie scoase din Biserică.

D. Părinte, Nicolae Radu, a adunat curatoratul bisericii să se ia o hotărîre. Dar neajungând nici la un rezultat, a chemat o adunare generală pe ziua de 30 Dec. 1928, unde hotărîrea a fost, ca scaunele să iasă din biserică pe ziua de anul nou 1929.

„Zis și făcut“. Scaunele s'au scos afară. Însă pentru aceasta persoanele, cari au avut scaune în biserică s'au mâhnit foarte pe preot deși Sf. Sa n'a fost de vină, precum n'a fost nimenia.

Sosind timpul să umbie preotul cu botezul după datina bisericii noastre, deși preotul este om al bătrânețelor și bolnăvicios, totuși a terminat cu botezul în zilele de 4 și 5 Ianuarie 1929. Dar deosebit de dureros a fost că i-s'a întâmplat, ce n'a mai pomenit de când face preoție de atâția ani în această comună. Și anume: a găsit ușa încuiată în opt locuri, iar stăpânii caselor în case.

Am putea da numele acestor gazde, ca să fie vestiți un lucru rușinos ca acela, să încui ușa în fața preotului ce vine cu binecuvântarea. Într'adevăr așa ceva cam rar se întâmplă, ca mergând preotul odată într'un an la casă, să-i închizi ușa pentru niște fleacuri muerești.

Un abonat.

O plângere din comuna Jimbor j. Someș

Onorate Domnule Redactor! Avem onoarea a vă ruga, să binevoiti a pune în foaie plângerea noastră, a locuitorilor din comuna Jimbor, județul Someș, cari cu dor dorim să fim auziți de către cei ce au în mâinile lor dreptatea din această țară.

Noi locuitorii din numita comună, cari suntem îndreptățiți la loc forțat, am și căpătat ceea ce s'a căzut, încă în anul 1926. Locu-

acesta este loc de fânațe, care toamna ni-s'a măsurat de către d. inginer, iar primăvara ni-s'a și dat în primire definitiv.

Domnu' judecător ni-a spus atunci, că altă arândă nu mai dăm, fără numai darea către stat și plata de fânațe pentru loc, când va fi satorită. Adică, cu atâta îl vom plăti definitiv, cu cât i-se va satori prețul. Așa ne-a spus d. jude, când ne-a dat locul în primire.

Cu acest cuvânt noi am fost mulțumiți și a fost bine, Domnule Redactor. Nici n'am dat arândă până ce a fost domnu' jude la noi în comună. Dar după ce a fost mers d. judele dela noi, am și auzit doba, bătând după banii arinzii...! Și de-atuncia plătim încă mai multă arândă către proprietar, până în vremea de acuma, când a adus bunul Dumnezeu la putere Partidul nostru național și cărma în mâna D-lui prim-ministru Iuliu Maniu.

Noi la puterile trecute nu ne-am putut plânge, că nu ne ascultau. Ceece ne cereau, căuta să dăm, că de cumva nu aveam bani la îndemână, ne luau hainele de pe pat, iar dacă nu se ajungeau hainele, ne luau vitele dela car și ni-le biciuiau, după cum îi tăia capul.

Acum noi facem plângere, de ce-a fost să nu mai fiel. Să cerceteze cineva cauza noastră și să ne facă dreptate. Noi știm, că țara fără dare dela plugari nu se ține. Nici n'ar putea să se țină. Inșă am dori, ca să nu ni-se oară mai mult decât este cu dreptate, că prea multe greutăți ne apasă.

Petru Frățian

Omor în comuna Papiu Ilarian

În seara zilei de 26 Decembrie, 1928 locuitorul din Barboși Ioan Toth de 26 ani, mergând la Papiu-Ilarian, să-și tocmească ceterași pe sărbători, a ajuns la o soră a sa, locuitoare în Papiu-Ilarian, pe când bărbatul acesteia era dus de acasă fiind și el ceteraș, Toth Ioan și un frate a lui și soră-sa au petrecut puțin împreună, când intră la ei frații Toader Hărăstășan și Ioan Hărăstășan, cu cari înainte a avut ceartă. Ioan Toth. Aceștia intrând în

casă, l-au scos pe Toth dintre membrii familiei și în tinda casei i-a dat câteva lovituri, apoi l-au scos afară și l-au junghiat cu un baionet militar în multe locuri, iar celalalt frate, Ioan Hărăstășan, cu un cosor l-a sfâșiat la cap 5—10 minute de grele suferințe, pierzându-și sângele Ioan Toth a murit. În 28 Decembrie venind comisia sub conducerea Dlui prim-procuror Ghișoiu, Dl. judecător de instrucție Dumitrescu și medicul județan Dr. Lupescu, mortul a fost secționat, apoi înmormântat în comuna Cipăieni. Ucigașii după comiterea omorului au dispărut, dar urmăriți după vre-o 36 ore jandarmii i-au prins încluiți pe dia afară de un văr a lor în casa mamei lor și-acum cu actele și corpurile delictate sunt arestați și depuși la parchetul Turda. Cercetările și primirea acestor ucigași s'a făcut sub conducerea Dlui plutonier major *Păcurariu* din Ludoș, care și cu alte ocazii a dat dovezi de bună iscăntință în prinderea hoților din aceste regiuni.

Barboși, la 5 Ianuarie 1929.

Ioșif Bogdan
paroh gr.-cat

Țigancă înșelătoare

La casa gospodarului Șandor Toader Clip din comuna Marin jud. Sălaj în decurs de 10-12 zile s'au iscat numai puțin de 11 focuri. Au ars: șura, car, plug, bucate, nutreț și altele. Focul se isca de regulă ziua ori seara, și abia îl stingeau într-o parte, se aprindea în altă parte. Bietul om s'a îngrozit de atâta nefericire, a chemat pe preot să-i facă feștanie și văzând că focurile se tot țin, a cerut primăriei și postului de jandarmi să-i vină într'ajutor. Au început a păzi casa jandarmii și sătenii și cu toate acestea foc tot mai era.

Atunci au început a-se înfrica nu numai casa lui badea Toader, ci toți mărinenii și spuneau la toate părțile nefericirea dela ei și că la casa lui Șandor Toader nu-i lucru curat...

Omul cu pricina în sfârșit a luat calea vrăjitoriei și a ajuns la ceva țigancă din jurul Orăzii-Mari, care între alte minciuni i-a spus că locul unde i-se află casa nu-i curat și trebuie să se mute de-acolo; focurile le pune

necuratul, dânsa însă îl va scăpa de nefericirea aceasta, dar pentru osteneală trebuie să-i plătească 15 mii lei.

Bucuros, că a găsit pe cineva care să-l mântuiască. A venit acasă și, spusele țigăncii, a chemat oameni, ca să-și strice casa și s'o mute, când înainte de ce s'ar fi apucat de lucru, — țărănul i-a și dat 6000 Lei, rămânând ca restul să îl deie după ce țigancă își termină, lucru spre norocul lui, a putut prinde pe făptuitor, care n'a fost necuratul, cum a spus țigancă, ci *focurile toate le-a pus servitoarea lor, Păstean Măriuța*, o fată de 13—14 ani, care se vede suferi de boala de-a aprinde. De-când s'a dus fata dela casă nu mai e nici o primejdie.

Feriti-vă de vrăjitori și nu vă lăsați amăgiți de ei!

Precum tatăl așa și fiul

Un tânăr, care voia să se căsătorească, se hotărî să scoată pe tatăl său din însăși casa lui și să-l ducă să trăiască într-o casă mai veche. El se temea, că traiul cu bătrânul nu va plăcea tinerei neveste. Tatăl său avea peste 100 ani și nu se mai putea împotrivi voinței fiiciorului. Acesta îi porunci, să se urce într-o căruță și-l ducă până la poarta unei „hodăi” (moșioară) ce-o avea departe de sat. La această moșioară voia să-l părăsească.

— „Dragă fiule, zise bătrânul, eu vâd ce vrei tu să faci. Nu-ți cer numai un singur lucru: Barem să mă duci până la masa de piatră din fundul grădinii...”

Fiul duse pe bătrânul său tată la masa aceea. Atunci îi zise tatăl:

— „Acum tu poți pleca, să mă lași aici. Aici am dus și eu odată pe tatăl meu și l-am părăsit”.

— „Ah, tată, strigă tânărul fiu; dacă eu voiu avea copii, aici mă vor aduce și ei la rândul lor?...”

Atunci ducându-l acasă, îi dădu locul cel mai de frunte la nunta sa și-l îngrijii până la moarte.

Trad. de Gh. I. Biriș

Foița „UNIRII POPORULUI”.

Sf. Vasile cel Mare

de pâr. Dr. N. Lupu

Bărbatul mare, sfânt și luminat pe care sfânta biserică îl numește: Arătător al celor cerești, Tainic al Dlui Hristos și Sfeșnic luminat, s'a născut în orașul Cesarea în provincia numită Capadocia, în Asia Mică, pe la anul 329.

Tatăl său se numea tot Vasile, iar mama sa se numea Emmelia. Amândoi părinții erau oameni evlavioși, darnici, buni și cu frica lui Dumnezeu; iar mama sfântului Vasile, pentru binefacerile cele multe a fost numită „*Nutrițoarea săracilor*”.

Bunul Dumnezeu a binecuvântat căsătoria acestor doi soți, dându-le 10 copii, dintre cari trei au ajuns episcopi și patru sfinți, cinstiți atât în biserică răsăritului, cât și într'a apusului.

Vasile adevărat a ajuns mitropolit în orașul său de naștere, Cesarea, Petru a ajuns episcop în Sevastia, iar Grigorie în Nissa. Pe lângă aceștia trei arhierii mari și sfinți, biserică mai cinstește pe soră lor, pe sfânta Macrina.

Pe Vasile încă de mic l-a luat să-l crească bunica lui, o femeie sfântă care tot Macrina se numea, dar care nu locuia în Cesarea, ci într'un sătuleț din provincia Pontului. În

casuța acestei femei sfinte și-a petrecut Vasile copilăria, dar buna bătrână, văzând iscusința băiatului, îndemnă pe tatăl lui să-l dea la școală, de și avea casă grea cu nouă copii pe lângă el, și douăsprezece guri de hranit și douăsprezece trupuri de îmbrăcat.

Tatăl lui Vasile ascultă sfatul bătrânei, și aduse pe băiat acasă în Cesarea, unde îl dădu la școală.

Tânărul Vasile învăța, de nici un altul nu-l întrecea în învățatură. În curând isprăvi cu școala din Cesarea, iar tatăl său văzându-i răvna și hărnicia, îl trimite mai departe, la Constantinopol; iar după ce a isprăvit și școala aceea, îl trimise la Atena în Grecia, unde erau pe atunci școlile cele mai înalte.

La Atena era tot atunci la învățatură sfântul Grigorie Teologul sau Bogoslavul, cum îi mai zice pe slavonie. Dela prima întâlnire acești doi sfinți feciorași se împrieteniră ca frații. Împreună mergeau la biserică și se cuminecau în fiecare dimineață, împreună învățau, împreună se plimbau, și tot împreună erau, de nici să fi fost amândoi dintr'o bucată.

Șapte ani au stat ei împreună la școala din Atena, iar după ce au isprăvit și această școală, se hotărîră amândoi să meargă în pustietate, să se facă călugări și să slujască numai lui Dumnezeu.

Așa și făcură. Merseră în pustietatea Pontului, și acolo întemeiară cea dintâi mănăstire de călugări cari și azi îi poartă numele,

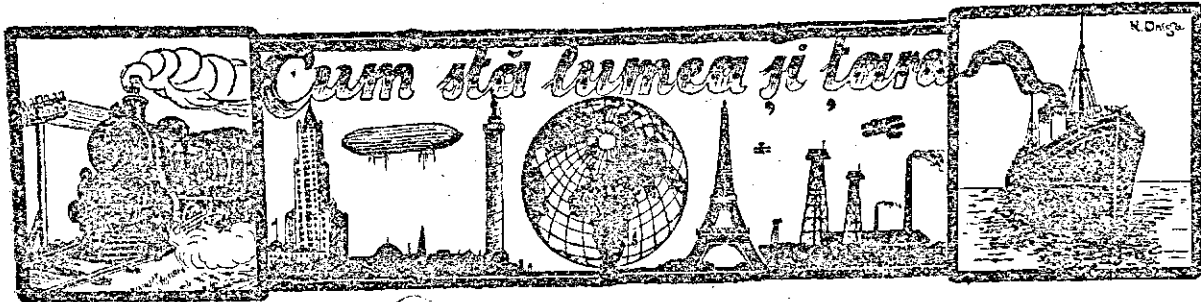
și călugării și azi se țin de regulile scrise de el. Astfel au luat ființă călugării Basiliani sau Vasiliasi, de cari din mila lui Dumnezeu și noi avem la Biesad, la Prislop și la Blaj.

După câțiva ani, auzind episcopul din Cesarea despre sfîntenia lui Vasile, îl chema din pustietate și-l sfinți de preot. Dar iarăși nu după mult, episcopul temându-se să nu ajungă Vasile înaintea lui, și mai cu seamă auzind cum lumca tot numai despre el vorbește, începu să-l pizmuiască și să-l dujmănească; Vasile însă nu vru să se certe cu el, îl părăsi deci, și merse iar în pustietatea la prietenul său Grigorie și la călugării săi.

Pe atunci era împărat la Bizanț Valente, care era eretic arian, adevărat urma învățăturilor rătăcitului Arie, care zicea că Domnul nostru Isus Hristos, nu este Dumnezeu adevărat, ci este numai o făptură ca și alte făpturi. Acest împărat începu să prigonească pe toți aceia cari ziceau că Domnul nostru Isus Hristos este *de o ființă cu Tatăl, Lumină din Lumină Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut din Tatăl mai înainte de toți vecii*.

Pe creștinii cari aveau ceva slujbă în țară, adevărat afară, le lua averile și îi arunca în temniță. Pe alții îi bătea, iar pe alții îi omora.

Mulți oameni, pentru ca să nu-și piardă slujba și averea, sau de frică temniței, a chinurilor și a morții, se lepădau de credința cea

Incheierea împrumutului din străinătate

D. Mihai Popovici, ministru de finanțe a plecat la Paris, ca să pregătească iscălirea

În sfârșit, mult doritul împrumut este pe cale de-a se chiar încheia. Nu mai e poveste, ci adevăr. La sfârșitul săptămânii trecute, o telegramă sosită dela Paris spunea, că bancherii străini sunt învoși să ne de-a banii de cari avem lipsă, urmează numai să se facă hârtiile și să se pună iscăliturile; împrumutul se poate socoti ca făcut.

Oumcă nu mai e glumă cu împrumutul, o dovedește plecarea dlui ministru Popovici la Paris, care a fost chemat chiar de către guvernatorul Băncii Franței. Ș'apoi înainte de plecarea dlui Popovici, însuși d. prim ministru Iuliu Maniu s'a înfățișat la Înalta Regentă, raportându-i despre reușita împrumutului.

Împrumutul ni-l dau mai multe bănci și capitaliști din Paris, fiind vorba despre suma de 60—70 milioane de dolari.

D. ministru Popovici rămâne la Paris vre-o 10—12 zile și îndată după întoarcerea acasă va prezenta parlamentului planul legii despre stabilizare.

Se schimbă consiliile comunale și județene.

Guvernul dlui Iuliu Maniu a făgăduit că va face o lege nouă despre organizarea administrativă a țării. Asta însemnează că îndată după ce această lege va fi votată și sancționată, se vor face alegeri noi de consilii comunale și județene.

Votarea și punerea în ființă sau în aplicare a legii celei noi, poate să dureze câteva luni, chiar o jumătate de an. Dar chiar și până atunci guvernul are de gând să schimbe toate consiliile comunale și județene de astăzi, înlocuindu-le cu așanumitele comisii interimare. Acestea vor sta apoi până va intra în ființă noua lege administrativă.

Consiliile interimare, atât în comune, cât și în județe, vor fi numite foarte curând, poate chiar în cursul săptămânii acesteia.

adevărată, și urmau și ei ereziile și greșalele împăratului.

Episcopul din Cesarea Capadociei vedea cu ochii cum i-se împrăștie turma, și de aceea se hotărî să se împace cu tânărul preot Vasile, căci știa el că Vasile cu predicile lui pline de foc dumnezeesc și cu înțeleptele lui îndemnuri, iarăși va aduce la calea cea adevărată pe credincioșii rătăciți. Ii scrisese deci o scrisoare, plină de cinste și de laudă, și o trimise pe un slujbaș bisericesc la Vasile, în pustietate, rugându-l frumos să vină în Cesarea.

Vasile nu știa ținea mânia pe nimenea; îndată deci ce primi scrisoarea episcopului, lăsă pe călugări în grija unuia mai bătrân, și veni acasă.

Pe lângă alte năcazuri, veni atunci este Capadocia și o foamete mare. Vasile aduna bucate de pe unde putea și împărțea celor lipsiți, dându-le deodată cu hrana trupului și pe cea a sufletului. Alerga în dreapta și în stânga, ziua și noaptea, ca să ajute pe cei nenorociți și să întoarcă pe cei rătăciți la credința cea adevărată.

Vestea despre bunătatea și sfîntenia părintelui Vasile din Cesarea, se răspândi în curând în toată Asia Mică. Toți cei asupriți și însărcinați cu năcazuri, alergau la el din toate părțile, ca la un părinte bun și el pe toți îi ajuta, și dela el nimenea nu ieșea nemângăiat.

La anul 370 moare episcopul din Cesarea, iar poporul, preoțimea și toți Vlădicii din Asia

Mică, într'un glas cerură că Vasile să fie episcop. Și astfel a fost sfîntit întru episcop, când avea vârsta de 41 de ani.

Ca vlădică, Vasile tot așa de săracios trăia ca și înainte. Mânca numai odată în zi și dormea numai pe scândură sau pe pământul gol. De muncit însă muncea de zece ori mai mult ca înainte. Se îngriji să aibă preoți și protopopi buni, și astfel în scurtă vreme tot erezul arianilor a fost stărpit din Capadocia. Pentru popor a fost făcut o mulțime de spitale, unde cei săraci, în caz de boală, erau ținuți gratis. Pe tineret îl aduna la sine de două ori la zi, și îi tâlmăcea scripturile și cărțile sfinte.

Auzind împăratul Valente despre lucrurile minunate ce face episcopul Vasile în Cesarea și în toată Capadocia, trimise la el pe un prefect al său cu numele Modestus, ca să încerce să-l atragă pe partea împăratului, cu făgăduințe de bani și de cinste mare în împărăție. Acela veni și îi spuse lui Vasile toate vorbele împăratului, zicându-i:

Dacă Sfîntia Ta te vei da de partea împăratului, el te va încărca de daruri și de averi și-ți va da cinste mare în toată împărăția.

Împăratul meu este Isus Hristos, răspunse Vasile, și nu-mi trebuiesc alte daruri decât dela El. Spune împăratului că-i mulțumesc de cinste, dar nu primesc.

Dacă văzu prefectul că cu făgădueli nu poate ademini pe Vasile, începuse-l amenințe

Deschiderea Parlamentului

Ședințele Parlamentului s'au redeschis în ziua de 14 Ianuarie. Îndată după deschidere a fost vorba despre propunerile de bună vecinătate făcute de Rusia Poloniei, cari ar putea să ne privească și pe noi, pe Români. Bolșevicii ar vrea bună pace cu noi, însă de Basarabia să nu se pomenească. Când e vorba adecă de Basarabia, ei tac chitic, ceea ce înseamnă, că n'au uitat-o și că mai lăcomesc la ea. D. Mironescu, ministru nostru de externe, a declarat în plină Cameră, că dacă așa stă treaba cu propunerile de împăciuire ale bolșevicilor, atunci nouă așa ceva nu ne trebuie. Până când Rușii au gânduri ascunse cu privire la Basarabia noastră, noi împăciuire și bună vecinătate cu ei nu putem avea!

Spaimă mare între bolșevici

Din pricina că trupul lui Lenin din muzeul dela Moscova începe a putrezi..!

Bolșevicii au golit bisericile de lucruri sfinte, au pustit mănăstirile, au sfărmat raclele cu moaștele sfinților, iar în schimb se trudesă să facă »sfânt« cu deasila din marele lor »învățător« răposat, din Lenin.

Lenin a murit la 21 Ianuar 1924 și n'a fost înmormântat niciodată. După ce a închis ochii, bolșevicii au chemat numai decât la patul mortului doctori vestiți, cari i-au uns trupul cu fel de fel de unsoari, menite să apere de putrejiune pe noul »tătu« al Rușilor. Curând i-au clădit apoi un palat anume, în mijlocul orașului Moscova, unde Lenin a fost așezat la arătare ca un sfânt. Și zi de zi erau adunați muzicii de întreg largul împărăției și duși la muzeul din Moscova, să vadă pe »marele Lenin« care nu putrezește, ci rămâne în veci de veci neatins de stricăciune, precum nestricate vor rămânea deapaururi învățăturile și neorânduielele lui..! Așa »predică« la popor, comandantul gărzii roșii, care

cu mânia împăratului, cu chinuri, cu moarte; dar Vasile și la acestea răspunse:

Nu mă tem eu de aceia cari numai trupul îl pot ucide iar sufletul nu.

După multă întorsătură, ba cu făgădueli, ba cu amenințări, ba cu una, ba cu alta, prefectul, văzând că Vasile rămâne neclintit ca o stâncă, îi zise cu amărăciune:

Nici odată în viața mea n'am văzut om ca d-ta.

Poate că nici odată n'ai văzut episcop îi răspunse Vasile.

Prefectul merse la împăratul și îi zise aceste cuvinte: Căpetenia acestei biserici ne-a biruit. De amenințări nu se teme, de făgădueli nu se înduplecă, iar ademenirile le disprețuește.

Împăratul mîniindu-se foc, porunci îndată ca Vasile să fie despoiat de tot ce are și alungat din țară. Dar bunul Dumnezeu nu uită de sluga Sa cea credincioasă, ci când împăratul voi să scrie porunca asta netrebnică și nelegiuită, i-se rupse peana. Lua alta, și se rupse și aceea, și așa pe rând i-se rupseră trei pene. Luând apoi una tare, aceea nu se mai rupse, dar împăratului îi amorți mâna cea dreaptă, ca și cum n'ar mai fi fost în ea nici o picătură de sînge, începuse să tremure din tot trupul de îi clănțăneau și dinții în gură și astfel nu putu să scrie nici măcar o slovă. Împăratul se inspăimîntă și se hotărî să lase pe sfântul arhiepiscop în pace. Îi și lăsă, iar Vasile

era pusă să străjuiască trupul noului «sfânt» rusesc.

Trupul lui Lenin, păstrat de unsoarele doctorilor, părea într'adevăr ca viu, doar că nu vorbea și nu cerea de mâncare.

Asta însă numai până odată.

Dela o vreme au început și unsoarele să se mai topească de soare și de căldură, și trupul lui Lenin a prins a putrezi. Atunci a intrat mare spaimă în conducătorii bolșevicilor. Căci și-au zis:

— Până aici am prostiit poporul că Lenin nu putrezește și mușcii ne-au crezut. Acum dacă vor auzi că totuș a prins și el miros și stricăciune ca toate vietățile din lume, mușcii își vor pierde încrederea și în învățăturile lui Lenin. El nu-i iertat deci să putrezească!

Au fost chemat doctorii cei mai mari pentru a doua oră, ca să-l ungă pe Lenin cu unsoari și cu balzame. Și l-au uns, l-au îmbalzat din nou.

Dar deatunci au mai trecut vre-o 2—3 ani și unsoarile s'au dovedit tot proaste și rele. De curând trupul lui Lenin iarăș începe a se aduna, a scădea și a mirosi. «Moastele» bolșevicului nu vreau să se «sfîntească» prin nici o vrajă și știință omenească. Iarăș necaz mare la Moscova!

— Lenin să nu putrezească! Că de-o putrezi, vraisește s'alege și de țara lui!

Bolșevicii au chemat deci pe cel mai vestit doctor îmbalzat din lume, pe un neamț din Viena, despre care se spune, că stând mulți ani în țara Egiptului, a reușit să prindă taina îmbalzatărilor de pe vremea Faraonilor și trupurile pe care le îmbalzamează el nu mai putrezesc. Lenin va fi deci îmbalzat pentru a treia oră.!

De-o merge tot așa, în cinci zeci de ani Lenin nu va fi decât un mare gogoloiu de său și de unsoari.

Vine boala spaniolă. La Berlin sunt peste un milion de bolnavi de spaniolă, așa-dară tot al patrulea om e bolnav. Boala a început a se ivi deja și la Viena, așa că azi-mâne ne vom trezi cu ea și la noi, ca în 1918.

putu să-și păstorească turma sa, muncind pentru mărirea lui Dumnezeu și pentru binele deaproapelui până la sfârșitul vieții sale, care se întâmplă la 1 Ianuarie anul 379, pe când avea vrâsta de numai cincizeci de ani. Viața lui înfrântă și munca cea peste măsură i-au scurtat viața pământească înainte de vreme, dar în schimb i-au câștigat viața de veci. N'a vrut el să primească măriri, bogății și cinste dela oameni, nici dela împăratul cel nelegiuit și rătăcit; dar în schimb a primit mărirea dela Părintele luminilor, bogății sufletești pe cari hoții nu le pot fura, nici rugina nu le poate strica. A primit cinste dela îngerii lui Dumnezeu și dela biserica lui Hristos, care îl numește **Marele Vasile**, arătătorul celor cerești și tainicul Stăpânului; iar sufletul lui se veselește cu dreptii în împărăția lui Dumnezeu, unde nu este durere, nici întristare, nici suspinare, ci numai bucurie fără de sfârșit.

Perceptor osândit la temniță. Perceptorul Ilie Piescu din Oravița a furat anul trecut o însemnată sumă de bani dela percepție, și apoi a chemat jandarmeria, căreia i-a spus că niste hoți ar fi jefuit percepția. Tribunalul Oravița, aflându-l cu toate acestea vinovat, la osândit l-a un an închisoare.

Căldura din adâncurile pământului

ar fi bună scoasă la suprafață și folosită la încălzirea lumii.!

Visurile unui inginer american

Când ești flămând te gândești la mâncare, când ți-e frig la căldură și la foc. Iarna asta de-acum, nu se dă de minciună nicăiri și îi silește pe oameni să se gândească într'una la dulcea și binefăcătoarea căldură a focului. Așa i-o fi venit în minte unui inginer american, să scrie de curând despre nește planuri de totului tot ciudate.

Inginerul se numește **John L. Hodgson** și planurile lui sunt vrednice într'adevăr de un american. Altă căpățină omenească nici nu putea visa așa ceva...!

Iată cu ce își sfarmă d. Hadgson fruntea: Cărturarii și învățații cei mari au dovedit-o de mult, că sub coaja pământului pe care hălăduim noi și trăim, este un izvor de căldură foarte mare, atât de mare, că dela o anumită afunzime încolo, spre măruntaele pământului, apa clocotește și țigănește afară din pământ ca izvor cald. Ba mai mult, focul din adâncimile pământului are și răsuflători, pe unde, ca pe nește coșuri de fabrică, aruncă schinte și flăcări. Acestea răsuflători se numesc vulcani și nu mai departe decât Italia încă are vre-o doi munți de ăștia, Vezuviul și Etna. Prin urmare, astăzi nu se mai îndoiește nimenea că în mijlocul pământului nostru este foc și încă un foc cumplit de mare, cu o căldură îngrozitoare. Dacă focul acesta într'o bună zi ar putea să-și rupă cale destul de largă și de războită, cu o singură răsuflare ar putea pârjoli lumea întreagă cu toate viețuitoarele și ființele ei.

Știind despre acest foc, ce și-a zis domnu inginer Hodgson, americanul?

— Nu-i păcat de Dumnezeu să zacă acolo, în măruntaiele pământului, un foc pogan ca acela, iar aici pe lumea noastră, să sgriburim de frig ca niște țigani lăcși, atâtea milioane de oameni în fiecare an? Ce-ar fi dacă i-am face acelui cuptor uriaș o ușiță cu treabă bună, ferecată în oțele așa cum știm noi inginerii și am deschide-o din când în când, să ne încălzim când ni-e frig?

— N'ar fi rău de loc! — Și-a răspuns tot el, d. inginer Hodgson. Ș'apoi știți cum sunt inginerii. Când au ei ceva la căpățina lor, apoi se dau la hârtie și la plivase, la socoteli cu fel de fel de cifre și numărături.

Așa și d. Hadgson. A socotit, a calculat, a călărit numeri peste numeri și a zis:

— Se poate! Căldura din adâncurile pământului trebuie adusă pe țevi la suprafață și întrebuințată la încălzit și la alte lucruri de folos. Cu ajutorul acelei călduri am putea alunga chiar de tot iarna de pe pământ și n'am mai avea decât primăvară, vară și toamnă. Am putea face să rodească bucatele de două trei ori la an și ar fi cu adevărat raiul pe pământ.

Planurile până aici sunt foarte bune și nu par cu neputință. Ce mai este astăzi, sau ce va mai fi cu neputință ca mâine sau ca poimâne, peste o sută sau peste o mie de ani?

Însă deocamdată d. inginer Hodgson mai are de iscodit două lucruri foarte mari: întâi *sfeđerul*, care să facă gaura prin pământ la vale până la vatra focului celui mare, și, al doilea, *ștănițele uși* care va trebui să astupe vâlvorile răscolite din adâncimile pământului.!

Târgurile săptămânii

Luni, 28 Ianuarie: Birchiș, j. Caraș-Severin; Chirpăr, j. Sibiu; Micăsasa, j. Târnava-Mică; Hodoșa, j. Mureș.
Marti, 29 Ianuarie: Sebiș, j. Alba;
Miercuri, 30 Ianuarie: Dioság, j. Bihor; Caransebeș j. Caraș-Severin; Mehadica, j. Caraș-Severin; Toplița, j. Mureș.

Joi, 31 Ianuarie: Comăna de jos, j. Făgăraș; Beiuș, j. Bihor; Timișoara, j. Timiș-Torontal.

Vineri, 1 Februarie: Aghireșu, j. Cluj; Hetiur, j. Târnava-Mare; Craidorolt, j. Sătmar, Proștea Mare, j. Târnava-Mare; Teaca j. Cluj.

Sâmbătă, 2 Februarie: Olpret, j. Someș; Baraolt, j. Trei-Scaune; Hațeg, j. Hunedoara; Lăpusul Român, j. Someș; Sâncraiu-Almașului, j. Cluj.

Duminică, 3 Februarie: Atid, j. Odorheiu; Cătina, j. Cluj; Prejmer, j. Brașov; Șintereag, j. Someș, Nocrich, j. Sibiu.

Greva foamei în închisorile din Bulgaria. Deținuții politici din diferitele închisori bulgare au declarat greva foamei, voind să îndemne astfel guvernul, ca să le ierte pedepsele.

Sărbătorirea Princesei Ileana. În ziua de ajunul Bobotezei frumoasa noastră principesă Ileana a implinit 20 de ani de viață. La masa care s'a dat cu acest prilej, la palatul Cotroceni, a luat parte și micul nostru Rege, și încă la dreapta Reginei Maria, iar la stânga a stat dl Maniu.

Bona regelui Angliei s'a îmbunătățit foarte mult. Medicii cred că peste câteva săptămâni regele va fi trecut peste orice primejdii, făcând mici plimbări prin odaie. Cu toate acestea nu e eschis să i-se și înrăutățească boala, pentru că regele este trecut de 60 de ani și plămânul îi este foarte slabit.

Cum vrea să ajutoreze guvernul nostru pe infomețați. Guvernul dlui Maniu face tot ce-i stă în putință, ca să ușureze sarcinile țării și ale oamenilor. Văzând bunțoară că în Basarabia sute de mii de oameni *ștămânzesc*, nu numai că le-a trimis hrană, dar încearcă să facă un împrumut mai mare și astfel să le dea infomețaților grâu, orz, cucuruz și ovăs pentru hrană și pentru sămânță.

Reorganizarea jandarmeriei. Toată lumea se plânge împotriva jandarmilor noștri cari cei mai mulți sunt feciori simpli dela sat, fără de nici o pregătire și își fac anii de cătănie la jandarmerie, în loc să-i facă în cazarmă. Guvernul dlui Maniu a văzut că așa nu e bine, de aceea va reorganiza întreaga jandarmeria, primind între jandarmi numai feciori cari și-au făcut cătănia și cari au fost gradați, cum era și pe vremea Ungurilor.

În închisoare de bună voie. George Guillot a fost prins înainte cu 20 de ani, vagabondând pe străzi. Un polițist l-a deținut și l-a dus la poliție, de unde l-a transportat la judecătoria. După câteva săptămâni de trăgănare a judecătii el a fost osândit la o lună închisoare.

Când i-s'a implinit sorocul, mai marele închisorii i-a deschis ușa și l-a declarat liber Guillot din Nou Orleans însă s'a rugat, să nu-l de-a afară tocmai în vreme de iarnă, că iară îl vor aduce înapoi polițistii. Făcându-i-se milă temnițerului, George Guillot a rămas în temniță de bună voie 20 de ani, în care restimp n'a vorbit cu mine nici un cuvânt.

Zăpadă în Spania și Grecia. Până când la noi frigule sec, ceea ce poate să strice foarte mult sămănăturilor, în Spania și Grecia, țări de miazăzi, unde rar se vede zăpadă, ninge într'una. În Spania de pildă rostogolindu-se zăpada de pe munte, a îngropat sub ea 5 vagoane de marfă.

S'a însurat de 150 de ori. Un conducător al bolșevicilor din Moscova, cu numele Schwarz, bagseamă din neamul cel ales, a fost tras în judecată pentru susținerea alor 67 de copii nelegiuiți. La marele proces s'a dovedit, că dl Schwarz s'a însurat de 150 ori și că a avut 67 de copii nelegiuiți, de cari nu mai vrea să știe. Ce conducători vrednici de ei au bolșevicii cei fără Dumnezeu! La așa cap, așa căciulă!

Cum a scăpat un hoț din mânăle polițaiului. De câteva săptămâni poliția din Cluj a arestat pe hoțul Kántor Lajos, care a făcut tâlhării în aproape toate orașele mari din România și Ungaria. Mare a fost bucuria celor dela poliție, când l-au văzut în lanțuri. Dar poliția dela Oradea s'a rugat să-l aducă acolo, pentru că la Oradea a făcut cele mai multe hoții Kántor. Un polițist l-a și dus pe Kántor cu trenul la Oradea, dar la Ciucea polițistul s'a târât de cap și a adormit. Pe când s'a trezit din somn, hoțul legat în lanțuri nu mai era lângă el. Hoțul adevărat a avut la sine pe semne kloroform (leac cu care adorm doctorii pe bolnavii pe cari vreau să-i opereze) și cu acela l-a adormit pe polițai ziua mare.

Câți locuitori are Rusia. La anul 1926 Rusia bolșevică avea 144 milioane 964 mii 566 locuitori, dintre cari 71 milioane 10 mii 659 bărbați, și 75 milioane 953 mii 707 femei. Așadară în Rusia sunt cu 5 milioane mai multe femei decât bărbați.

Numărul răufăcătorilor s'a ridicat cu 30 la sută. Dl Ioan Șelariu, directorul închisorilor din Timișoara, a întocmit o statistică (arătare în numeri) a răufăcătorilor dela închisoarea din Timișoara. Iată ce reiasă din arătarea dlui Șelariu:

Anul trecut au fost închiși 673 răufăcători, dintre aceștia 254 hoți, 41 ucigași, 5 jefuitori, 29 înșelători, 4 otrăvitori, 6 cari au dat foc, 5 cari și-au omorât fătul în pântec, 9 cari au stricat fete vergure, 4 cari au intrat cu silită în casele oamenilor, 9 falsificatori de bani, 5 falsificatori de acte, 6 calomnatori, 6 părtași în păcate, 31 contrabandiști, 16 cari au călcat legea pădurilor, 2 agitatori contra statului, 28 vagabonzi și așa mai departe. Interesant e că anul trecut numărul răufăcătorilor s'a ridicat cu 30 la sută față de anul 1927.

Negustorii mari scumpesc viața. Ca urmare a ridicării câtorva dări, negustorii mari dela București, Brăila, Galați și Constanța, cei mai mulți dintre ei liberali, au ridicat prețul mărfurilor cu 15—25 la sută. Credem că guvernul domnului Maniu le va ști da peste labe, așa că le va trece pofta de a-și bate joc de noi.

În 4—5 ani România nu va mai fi datoare. Guvernul cel nou s'a pus în înțelegere cu niște ingineri din Olanda, cari au făgăduit că vor secătui și usca bălțile dintre gurile Dunării. Fiind acolo cam 300 de mii de jughere de pământ, cari astăzi nu aduc nici un folos statului, inginerii olandezi s'au rugat de guvern, să le dea voie să secătuiască bălțile acestea și pământul să-l folosească ei câțiva ani. În schimb plătesc statului atâtea mii de milioane arândă, încât în 4—5 ani țara noastră nu va mai avea nici o datorie.

A murit, jucându-se cu nepotul său. Zilele trecute profesorul universitar Dr. Kmetty Carol dela Budapesta se juca cu nepotul său, făcându-i tot felul de jucării. Plecându-se după o jucărie, l-a lovit guta și a rămas mort. Copilașul l-a tot rugat să se scoale, că e gata jucăria, dar moșul nu l-a mai ascultat. Plângând, s'a dus copilașul la mamă-sa și i-a spus că moșul nu vrea să-l asculte și nu vrea să-i mai facă jucării. Venind mama copilului, a aflat îngrozită că moșul se joacă deja în lumea cealaltă.

Hotel pentru câini. La New-York s'a deschis, înainte cu câteva săptămâni, un hotel noi numai pentru câini. Hotelul acesta are 31 de etaje. În hotelul acesta este o odaie mare de zi, unde-și petrec câinii peste zi, și apoi mai multe mii de camere de dormit. Hotelul are două bucătării, în cari patru bucătărese fierb mâncări anume pentru câini, după prescripțiile unui medic veterinar (de animale). Fiecare cameră de dormit este anume potrivită pentru câinele cari doarme în ea. Astfel câinii japonezi au camere căptușite cu mătasă japoneză. Hotelul îl conduce un veterinar, sub ascultarea căruia stau 62 de îngrijitor, pentru fiecare etaj câte doi.

Nu vom mai avea crețe pe față. Dr. Ervin Laxt, un vestit medic din Viena, a descoperit un leac, pe care folosindu-l, oamenii bătrâni nu vor mai avea crețe pe pielea obrazului, nici vinele dela mâini nu li-se vor mai vedea. Bucuria babelor și a moșnegilor!

A murit un mare duce. În ziua de Bobotează și-a închis ochii pentru totdeauna în vila sa Antibeo din Nisa marele duce Nicolae Nicolaevici, în urma unei boale de inimă. Marele duce s'a născut la anul 1856 la Petrograd, ca fiul țarului Alexandru II. S'a însurat cu principesa Anastasia de Montenegro, fiica regelui Nichita și sora reginei Italiei. În războiul ruso-turc a fost ofițer al Marei Stat Major. El a văzut telegrama unchiului său, care-i suna regelui Carol, spunând: „Treci Dunărea pe unde voești, și vină-ne într'ajutor”. În anul 1895 a fost numit inspector general al Cavaleriei, iar la 1914 comandantul cel mai mare peste armata rusească, în 1915 a fost numit vicerege al Caucazului (o parte de miazăzi a Rusiei). A fost un mare erou și cel mai serios candidat la tronul Rusiei.

Cel mai bătrân om din Viena este Ignatz Dressler, care nu demult a împlinit 103 ani de viață. Pe când s'a născut el, capitala Austriei n'avea decât 200 mii de locuitori, iară astăzi are 1 milion și 400 mii, așadară de șapte ori pe atâta. În anul 1848 el era soldat și încă dela roată, că n'avea decât 23 ani. Pe când a fost de 70 de ani, a văzut cel dintâiu tramvai electric, fugind pe străzile Vienei. Are o boltă (băcănie) care tot așa e și astăzi, ca înainte cu 80 de ani. Boltă o ține în tovărășie cu feciorul său, cu un nepot, și cu un strănepot, iar de ucenic are în boltă pe un copil al strănepotului său.

O comună vrednică de laudă. Păr. protopop Victor Gergely din Ghimeș-Făget, citind în gazeta noastră, cum se imputăcăză nașterile în unele părți ale țării, dar mai ales în Banat, ne trimite o știre foarte îmbucurătoare din comuna Frumoasa, jud. Ciuc, unde în cursul anului 1928, cu toate că sunt abia 242 familii, au fost 51 de nașteri și numai 9 morți, așa că numărul locuitorilor din această comună s'a sporit cu 42 suflete într'un an.

Ne pare bine de știrea Păr. protopop, și suntem foarte mândri de comuna Frumoasa. Nu în zadar i-s'a pus numele de Frumoasa,

căci de fapt e vrednică de acest nume. Frumos popor, frumos, mai cu seamă sufletește, trebuie să locuiască în comuna aceea, în care totă cinea familie are câte o naștere la an, pe când în Banat de pildă, în câte un sat cu 2000 de familii, abia găsești 51 de nașteri.

Bunul Dumnezeu să binecuvinteze comuna aceea, care poate sluji drept pildă pentru întreaga țară. 51 de nașteri și abia 9 morți la an, pentru o comună cu 242 familii, mai rar!

Să ne ferească Dumnezeu de un războiu. Unii oameni învățați se vede că n'au altceva de lucru, decât să descopere noi mijloace de a omorî oamenii. În marile războaie ficiozii noștri au făcut cunoștință cu așa-numitele gaze veninoase, de cari se apărau cu obrăzare. Atunci însă nu erau cunoscute decât vreo 3—4 feluri de gaze. De atunci s'au mai descoperit vreo 40 de feluri, dintre cari sunt 25, de cari nu ne putem apăra nici cum. Aceasta a declarat-o un profesor din Germania, în orașul Frankfurt am Main, unde s'a ținut un congres pentru apărarea populației civile împotriva războiului cu gaze asfixiante (înădușitoare).

Floroasa răzbunare a unui țărăn sas. Dl Iuliu Vlaicu, avocat în Bistrița l-a împrumutat țărânului sas Mihail Tellmann 120 mii lei. Cametele pe cari i-le lua au fost îngrozitor de mari, așa că bietul țărăn nu și-a putut plăti datoria la vreme. A urmat proces, la care sasul a fost osândit la plățirea datoriei. Țărânul n'a plătit. A urmat execuția și, vânzându-i-se averea, a rămas în cap de iarnă pe drumuri.

Bietul sas s'a hotărât să-și răzbune. Zilele trecute s'a dus la casa avocatului, l-a așteptat până a ieșit din cancelarie, și apoi i-a tras două focuri de revolver, unu în cap și altul în piept. Avocatul se luptă cu moartea, iar sasul a fost arestat.

Citiți „Cărțile Bunului Creștin”, bibliotecă de popularizare a adevărurilor veșnice, care apare la Blaj, sub îngrijirea profesorului Iuliu Maior!

Zilele trecute a apărut No. 8. *Legea Strămoșească*, prelucrare după „Dogmatica fundamentală”, vol. II, ed. II., a I. P. S. mitropolit de Alba-Iulia și Făgăraș, Dr. Vasile Suciu, de Iuliu Maior.

În broșura aceasta se răspunde, cu multă competență, la mult discutata întrebare: care este legea noastră cu adevărat strămoșească, precum și la celelalte două: dela cine am primit noi Românii creștinismul, și cine ne-a încreștinat.

Răspunsul nu ni-l da I. P. S. mitropolit, ci marii istorici ai neamului: Dimitrie Onciul și N. Iorga, apoi I. Nistor, Em. Panaitescu și A. D. Xenopol, precum și preoții ortodocși, istorici și ei, Dr. Ioan Lupaș și Ștefan Metes.

Se pun apoi față în față meritele celor două biserici românești, a celei ortodoxe și a celei unite, citându-se părerile învățaților: Aron Densușianu, Ioan Bianu, D. Drăghicescu, Sextil Pușcariu, Ovid Densușianu, Alexe Procopovici, Augustin Scriban, E. Lovinescu, Em. Panaitescu și Al. Lapedatu, adăugându-se la urmă unul dintre cele mai frumoase articole a marului istoric, fost canonic la Blaj, Dr. Augustin Bunea.

Cartea se cetește ușor, fiind scrisă pe înțelesul tuturor, și se poate comanda dela Librăria Seminarială din Blaj, precum și dela toate librăriile din țară, pentru prețul de 15 lei + 2 lei porto postal.

Agitațiunile în jurul noului calendar

Am arătat mai de multe ori în gazetă, că în Vechiul Regat o seamă de oameni nu se pot împăca nici cum cu noul calendar. Noi Ardeleanii, cărora Preasfințitii noștri Arhiepiscop și preoții ne-au tâlmăcit cum să cuvine lucrul acesta, ne mirăm de ei. N'avem însă de ce ne mira. Poporul din Vechiul Regat a avut preoți cam slab pregătiți, cari nu predicau aproape de loc. Când sfântul sinod dela București a hotărât schimbarea calendarului, nu s'au dat explicații de ajuns, iar preoții n'au tâlmăcit destul de bine poporului cauzele schimbării. Astfel am ajuns la nenorocirea de a vedea, că sătenii din unele părți ale țării, mai ales din Basarabia, nu vreau să știe nimica despre această schimbare.

Cei mai vinovați sunt înșiși preoții și călugării din Vechiul Regat, cari ei înșiși s'au pus în fruntea nemulțumirilor. Ba până și preoții din București au anunțat, că vor ține o adunare, în care vor cere schimbarea serbării Paștilor. Mai mult, până și ziaristi de seamă, ca dnii Nae Ionescu dela „Cuvântul” și Nichifor Crainic dela „Curentul” cer schimbarea calendarului, cu toate că sunt oameni învățați, chiar profesori universitari.

Cauza pentru care se agită toți cei mai sus pomeniți este, că anul acesta praznicul Paștilor se serbatorește cu al catolicilor deodată. Auzit-ați, oameni buni, nu pentru că noul calendar ar fi greșit, nu pentru că cel vechiu ar fi mai bun decât cel nou, ci pentru că anul acesta Paștile catolicilor cad deodată cu ale ortodocșilor! Pentru aceasta dl Nae Ionescu tipărește un blăstăm de al unui patriarh al Constantinopolului și amenință cu el pe toți ceice s'ar ținea de noul calendar.

E trist, foarte trist, că oameni de seamă și învățați se lasă conduși de ură împotriva catolicilor și luptă împotriva calendarului celui bun și corect.

Nu știm, ce măsuri va lua sfântul sinod dela București, care se va întruni în ziua de 21 Ianuarie anume pentru acest scop, împotriva preoților și călugărilor, cari se împotrivesc noului calendar. Abunăseama însă, că ar trebui să-i pedepsească foarte aspru, și apoi să tâlcuiască credincioșilor cât se poate de lămurit bunătatea noului calendar, iar ministrul de culte și cel de interne să pedepsească cât mai aspru pe toți aceia, cari agită împotriva hotărârilor sfântului sinod.

Poporul din Ardeal s'a obișnuit de mult cu noul calendar, pentru că a avut conducători mai buni și cu tragere de inimă, cari i-au arătat bunătatea noului calendar.

Turcii au primit noul calendar, iar noi Români să ne dovedim mai înșopiați în cultură decât Turcii?

Intrebuințarea gipsului în grajduri

Gipsul are însușirea de a prinde gazele întepătoare cari se formează în grajd din cauza gunoii. De aceea e bine, ca în fiecare zi, gunoiul din grajd să se presere cu praf de gips. Prin aceasta se ajută și la curățirea aerului din grajd, și animalele încă se vor simți mai bine.

Pentru gunoiul format de un animal este de ajuns o jumătate de kilogram de gips.

Gunoiul scos afară din grajd și îngrămădit încă se poate presera cu gips.

Gunoiul preserat cu gips este mai bun și ține mai mult, iar plantele cultivate în pământ îngrașat cu astfel de gunoiu cresc mai bine.

Tipicul săptămânii

27 Ianuarie 1929. *Duminea fiului rătăcit.*

Sâmbătă seara, la Doamne strigat-am, stihiri 10, 6 ale învierii, 4 ale Triodului. Mărire din Triod v. 2. Și acum... a învierii v. 1 din Octoih. Intrat, lumină lină... prohimen... Stihioanele învierii cu mărire și acum din Triod. Acum slobozești... Troparul învierii v. 1.

Duminea dimineața la „Dumnezeu e Domnul... troparul învierii, stihologiile, Polieleul și ps. 136. „La râurile Vavilonului... ipacoi, antifoanele și prohimen vers 1. Toată suflarea... Evang. învierii I. Invierea lui Hristos... ps. 50 Mărire... „Ușile peninței... Catavasiile din Triod „Cântarea lui Moise cântând suflete... după a 6 catavasie condacul și icosul învierii. „Ceea-ce ești mai onorată“... se cântă. Luminătoarea învierii I și a Triodului.

Laudele 5 ale învierii și 3 ale Triodului. Mărire din Triod. Și acum Preabinecuvântată... Doxologia mare. Liturgia Sf. Ioan Gurădeaur.

Luni, 28 Ianuarie 1929 Amintirea cuviosului păr. nostru, Efrem Sirul (Rânduiala la un cuvios) *Duminea seara* inserat comun la Doamne strigat-am stihirile pe 6, 3 din Mineiu, toate celelalte din Octoih.

Mercuri 30 Ianuarie 1929. Sfinții trei Ierarhi Vasile, Grigorie și Ioan. Atât Marți seara cât și Miercuri dimineața se urmează rânduiala sfinților cum se află în Mineiu. Catavasiile întâmpinării Domnului. La sf. Liturgie apostolul și Evangelia sărbătorii.

Sâmbătă 2 Februarie 1929. Întâmpinarea Domnului. Sâmbăta aceasta este a lăsatului de carne (a morților). Fiindcă pe această Sâmbătă cade întâmpinarea Domnului, rânduiala Sâmbetei lăsatului de carne se face înainte, adică Joi în 30 Ianuarie 1929, atât Mercuri la inserat cât și joi la mâncat, anume așa cum se află în Triod (pag. 16—26). Sâmbătă în 2 Februarie se face în întregime rânduiala întâmpinării Domnului, atât Vineri seara la inserat cât și Sâmbătă dimineața la Mâncat și la sf. Liturgie. (Vezi îndrumările în Mineiu și în tipicul Triodului pag. 458 p. 7).

Băgare de seamă! În zilele 27—29 Ian. cum și în 1 Februarie la liturgie se citesc apostolii și evangheliile din săpt. fiului rătăcit. Versul de rând în aceste zile este vers 1. În 30 Ian. și în 2 Febr. se citesc a sărbătorilor din aceste zile, iar în 31 Ian. a Sâmbetei lăsatului de carne. În aceste zile versul e cel din Mineiu ori Triod.

Penele

Cu pene se umplu perinile. Cele mai bune pene pentru perini sunt penele de găscă și de rață. Acestea pasări se găsesc în ori ce gospodărie. Oamenii mai săraci umplu perinile și cu pene de găină.

În vechime încă se întrebuințau penele la umplutul perinilor și a saltelelor. Plîns se plînge, că la Romani și bărbații au început să lenevească pe perini umplute cu pene. În Roma se cumpărau multe pene. Mai ales aduceau pene din Germania și din Gallia.

În timpul verei, găștele se smulg de pene de obicei de 3 ori. Adeseori smul-

gereea penelor se face prea amănunțit, așa că bielele găște rămân numai în pielea goală. Se smulg chiar și penele din aripi, și din cauza aceasta își târaie aripile pe pământ. De pe patru găște bătrâne, într'o vară se pot smulge aproape un kilogram de pene și o jumătate kilogram de fulgi.

Penele de păun, fazan și rațe sălbătice încă se smulg. Acestea pene se întrebuințază însă numai ca podoabă în pălării și le întrebuințază nu numai bogații ci și oamenii sălbatici de prin ținuturile depărtate încă se împodobesc cu pene. Podoabe de pene folosesc mai ales femeile.

Pasările puse la îngrașat, nu e bine să se smulgă de pene. În locul celor smulse, cresc altele, însă creșterea penelor cere multă hrană și din cauza aceasta pasările în loc să se ingrașe mai tare, slăbesc.

Penele pasărilor de apă sunt cu mult mai moi și mai pufoase, decât penele pasărilor de uscat. Cauza este, că pasările de apă înoată mult și petrec în apă și astfel penele sunt mai unsuroase.

Penele albe sunt mai prețioase. Cine poate ține găște, să țină numai de celea albe. Prețul penelor albe este de două ori mai mare ca și a celor sure.

Penele smulse de pe pasările moarte sau bolnave nu au mare preț, căci în curând se adună și se strică.

Penele de găină încă se adună grămadă și răspândesc și miros.

Din penele mai mari de găină, se fac scobitori de dinți, iar penele din coada cocoșilor se întrebuințază ca podoabă în pălării.

Multe mii de ani penele de găscă s'au întrebuințat ca pene de scris. De când însă s'au găsit penitele de oțel, pene de găscă nu se mai întrebuințază. Se întrebuințază însă și azi foarte mult ca sugătoare pentru țigarete.

Penele dacă se adună, pe lângă aceea că se pot umplea perini cu ele, se pot și vinde și se pot câștiga bani mulți. De aceea să nu se lase împrăștiate prin ogradă, penele ce cad de pe pasări, ci să se adune toate, căci câștigul va fi mare.

Pomi străini

— Roșcovele —

În sf. Scriptură se spune, că Fiul cel rătăcit, după ce și-a risipit toată averea, a ajuns să pască porcii. Nu avea nici ce să mănânce și doria să se sature cu roșcovele pe cari le mâncău porcii, dar nime nu-i da lui.

Acestea roșcove, pe cari le mâncău porcii din pilda Fiului rătăcit, nu-s altceva decât păstăile unui pom de prin partea de miazănoapte a Siriei. E Roșcovul, un pom pururea verde, cu frunzele ca și ale acățului dela noi și cu florile ca și celea de gledicie.

Fructul Roșcovului este o păstăie lungă de vre-o 10—25 cm., lată și carnoasă. Miezul păstăii este dulce. Acest miez se mănâncă. Din cauza aceasta, păstăile roșcovului — roșcovele — se vând în prăvălii. Acestea păstăii însă nu sunt de pe la noi. Sunt aduse de prin ținuturile mai calde din jurul Mării Mediterane. Pe aici încă a fost adus odată cu portocalul și lămâiul din părțile apusene ale Asiei.

Roșcovul crește foarte anevoie. Abia la vârstă de 20 ani începe să dea fructe.

După aceea însă trăiește și fructifică mai multe sute de ani.

Lemnul roșcovului e tare și se plătește foarte scump. Coaja și frunzele roșcovului se folosesc la tăbăcitul pieilor.

Păstăile necoapte ale roșcovului sunt veninoase. Totuși se culeg necoapte și se uscă pe rogojini la soare, ori pe cuptoare. Uscându-se, se pierde veninul din ele și rămâne numai partea hrănitore.

Roșcovele le mănâncă și oamenii și animalele.

Din roșcove se poate pregăti sirop foarte bun și spirt. Se mai poate pregăti și oțet.

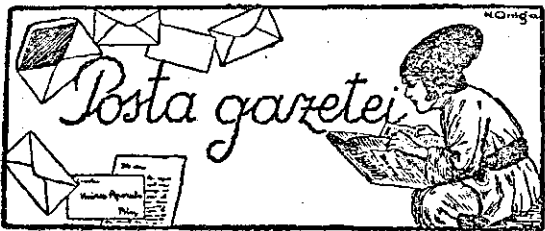
Se întrebuințează și de leac, pregătindu-se din ele un ceaiu foarte bun în contra durerilor de piept.

În vremurile de demult, carații aurului și a pietrelor scumpe se socotiau cu ajutorul semințelor de roșcove.

Ca marfă de negoț, roșcovele sunt cunoscute încă din vremurile celea mai vechi. Arabii sunt vestiți pentru cultivarea și negoțul cu roșcove.

Celea mai bune roșcove sunt celea din Cipru și din Italia. Mai slabe sunt celea din Dalmația și din Spania.

Ioan Popu-Câmpeanu.

Mai multora. Nu avem putința să răspundem la toate scrisorile cari ne sosesc la redacție și mai ales nu la acelea, în cari ni-se trimit spre publicare poezii, rapoarte, corespondențe, ori alte scrieri de acest fel. Din acestea noi totdeauna alegem pe celea ce sunt de publicat și le publicăm, iar pe celea ce au vre-o smintea oarecare și nu se pot da la tipar, le ardem. De răspuns însă nu putem răspunde la toate.

Peste tot, să se știe de către toți prietenii și colaboratorii noștri din afară, că rapoartele sau orice fel de corespondențe, numai așa se dau la tipar, dacă sunt scurte și scrise la înțelesul poporului!

Onor. Gheorghe Tohătan, Ilba. Pentru redeschiderea cursului de cantori dela Blaj, Prea Veneratul Consistor n'a luat încă nici o măsură. Se prea poate, că în primăvara asta nici să nu se mai deschidă, fiind vorba de-o nouă organizare a acestei școli. În orice caz, noi vom publica la timp tot ce se va hotărî în legătură cu școala și cu pregătirea cantorilor. Cei ce se interesează, să urmărească cu grijă »Unirea Poporului«.

Dobocan Ambruș, Creaca. Aceleaș răspuns pe care îl dăm mai sus Părintelui Tohătan din Ilba.

George Gavrișlu. Banii trimiși în 10 Ian. 1927 au fost trecuți în abonament pe 1927, iar în 14 Ian. 1927, am mai primit 60 Lei, cari i-am trecut pe 1928. Cu cei 120 Lei trimiși, în 17 Nov. 1928, este plătit abonamentul pe 1928.

George Coteștu. Din cei 200 lei trimiși în Dec. 1927, am trecut pe 1926 Lei 125, iar 75 lei pe 1927, iar din cei 200 lei trimiși în Dec. 1928, am trecut 105 lei pe 1927, iar 55 lei pe 1928. Mai aveți de plătit pe 1928 încă 85 lei.

Voda Ioan și Șuten Izidor. Am primit 390 lei din cari am trecut câte 15 lei pe 1927, iar câte 180 lei pe 1928.

Cuceu Traian. Am primit 280 lei, abonament pe 1927 lei 100, iar 180 lei pe 1928.

Ioan Rusu. Din cei 250 lei trimiși în Ian. 1928 am trecut 180 lei pe 1928, iar 70 lei pe 1929.

Biserica Băgaciu. Am primit 180 lei pe 1928
Lebeniță Ștefan. Am primit 130 lei, din cari 30 lei în restanță din 1926, iar 100 lei pe 1929.

Alexă Popa F. Banii de cari ne întrebați, i-am primit.

Vasile Dregheciu. Am primit 100 lei. Pe 1928 lei 80, iar 20 lei pe 1929.

Ionaș Berecian S. Am primit lei 180, abonament pe 1928.

Ioan Limbășan. Cei 180 lei, trimiși în Oct. 1928, i-am trecut pe 1927.

Ștefan Bonți I. Bălan. Foaia o trimitem regulat.

Ioan Cocolușiu. Foaia Dv. merge din 1 Iulie 1926. În 21 Martie 1927, ați trimis 150 lei, din cari am trecut pe 1926 lei 75, iar 75 lei pe 1928. Ați mai trimis 180 lei, în 2 April 1928, din cari am trecut pe 1927 lei 105, iar 75 pe 1928. Mai aveți dar de plătit 105 lei pe 1928.

Redactor: IULIU MAIOR.

Nr. 8—1929

Concurs

Se deschide concurs pentru completarea postului de casier la comuna Bucerdea grănoasă. Salar anual 12,000 lei. Reflectanții își vor înainta cererile cu actele justificative, până la 1 Februarie 1929.

Notariatul Bucerdea grănoasă

(656) 1—1

Nr. 901—1928

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 12 Febr. a. c. orele 8 a. m. se va ține la sediul primăriei Crăciunelul de jos, licitație publică pentru arendarea cârciumei comunale pe timp de 3 ani, începând cu 30 Ian. 1929—30 Ian. 1932.

Prețul de strigare e de 8100 lei. Licitația se va ține în conformitate cu prevederile legii contabilității publice.

Condițiunile de licitație se pot cunoaște și la sediul susmenționatei primării.

Primăria comunei Crăciunelul de jos

(657) 1—1

Primăria comunei Făget

Nr. 38—929.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 20 Februarie 1929, ora 10 a. m. se va arenda prin licitație publică, cârciuma comunala, pe timp de trei ani, dela 1 Ianuarie 1929 până la 31 Decembrie 1931.

Licitația se va ține în localul primăriei, în conf. cu art. 72—83 ai legii contabilității publice.

Prețul de strigare 7300. Ofertele vor fi însoțite de 10% în numerar a sumei oferite ca garanție.

Condițiunile mai detaliate se pot vedea în toate zilele de lucru în orele de oficiu.

Făget la 1 Ianuarie 1929.

(660) 1—1

Primăria comunala

Nr. 1488—1928

Concurs

Pentru completarea postului de secretar la notariatul Bucerdea-grănoasă, județul Târnava-Mică, publicăm concurs cu termenul de 30 Ianuarie 1929. Leala lunară e 4000 Lei.

Reflectanții să-și înainteze cererile scrise cu mâna lor proprie și prevăzute cu actele prescise în statutul funcționarilor publici, susamintitului notariat.

Bucerdea grănoasă, la 31 Decembrie 1928.

MAXIM

notar

(658) 1—1

Nr. 1581—1928

Concurs

Se publică concurs pentru completarea postului de inspector de carne, la comuna Bucerdea grănoasă.

Reflectanții să-și înainteze cererile până la 30 Ian. 1929, Primăriei comunale Bucerdea grănoasă.

Deslușiri în cauză se pot primi dela: Notariatul Bucerdea grănoasă.

(659) 1—1

Nr. 1237—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 1563/1928 a judecătoriei de ocol din Blaj în favoarea reclamantului »Viitorul« Institut de credit și economii repr. prin avocatul Aurelia Urzică, pentru incasarea creanței de 7000 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 28 Ianuarie 1929, orele 11 a. m. la fața locului în comuna Șoroștin, la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: boi, car și cucuruz în valoare de 22,000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 12 Decembrie 1928.

NICULAE BACIU,
portărel.

Cetiți cu toții!

O carte de petrecere și de învățătură e cel mai bun prieten în casa omului. Cetiți cu toții cartea »Stana«, în care se povestesc năcazurile, suferințele și ajungerea la pace ale unui om întors nenorocit din războiu, și felul cum i-a pedepsit nevastă-sa care nu i-a purtat credință.

Cartea e scrisă de cunoscutul povestitor ardelean Dl. I. Agârbiceanu. O puteți avea, trimițând prețul ei de lei 60 și alți 20 lei pentru trimiterea recomandată, la »Ardealul« — Cluj, str. Memorandului 22. Scrieți adresa citeț. — Toți știutorii de carte să o citească!

(650) 3—3